

[Etusivu](#) > ... > [Perhe- ja Perintöoikeudelliset Asiat](#) > [Avioero ja Asumusero](#) > Croatia

Avioero ja asumusero

Sisällön tuottaja:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Perhelain (*obiteljski zakon*; Kroatian virallisen lehden (*Narodne Novine*, NN) nrot 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 ja 156/2023) 50, 369 ja 453 §:n mukaan avioeroa koskevan tuomioistuimen päätöksen saamisen edellytyksenä on, että yksi tai useampi asiavaltuuden omaava henkilö panee (yksityisoikeudellisella kanteella tai hakemuksella) vireille avioeromenettelyn. Jos puolisoilla on yhteinen alaikäinen lapsi, heidän yhdessä jättämäänsä avioerohakemukseen on liitettävä vaaditut asiakirjat (pakollisen perheneuvonnan raportti ja yhteishuoltajuussuunnitelma – perhelain 55 § yhdessä sen 456 §:n kanssa). Vastaavia säännöksiä sovelletaan, kun puolisoilla on yhteinen alaikäinen lapsi ja vain toinen puoliso hakee avioeroa (pakollisen perheneuvonnan raportti – perhelain 57 § yhdessä sen 379 §:n kanssa).

Puolisoiden, joilla on yhteisiä alaikäisiä lapsia, on siis ennen yhteisen avioerohakemuksen jättämistä tai ennen kuin toinen puoliso panee vireille menettelyn avioeron saamiseksi, haettava pakollista neuvontaa Kroatian sosiaalityön instituutin (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) siltä aluetoimistolta, jonka toimialueella sijaitsee lapsen vakituinen tai tilapäinen kotiosoite tai sijaisi puolisoitten viimeinen yhteinen vakituinen tai tilapäinen kotiosoite (perhelain 321–323 §).

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Avioeron myöntämisperusteista säädetään perhelain 51 §:ssä. Sen mukaan tuomioistuin myöntää avioeron, jos

1. puoliset ovat hakeneet avioeroa yhdessä,
2. se toteaa, että aviosuhde on kariutunut lopullisesti, tai
3. yhteiselämän päättymisestä on kulunut vuosi.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Yksi avioeron laillisista vaikutuksista on puolisoitten henkilökohtaisten oikeuksien ja velvollisuuksien päättyminen (perhelain 30–33 §). Kumpikin puoliso voi avioliiton päättyessä (sen mitätöinnin tai avioeron seurauksena) säilyttää sukunimen, joka hänellä oli avioliiton päättymishetkellä (perhelain 48 §).

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Ennen aviovarallisuuden jakamista (sopimalla tai riidattomassa menettelyssä) yleisin esiin tuleva kysymys on aviovarallisuutta koskevien oikeuksien ja siihen kuuluvien omaisuuserien erottaminen puolisoitten henkilökohtaista omaisuutta koskevista oikeuksista ja siihen kuuluvista omaisuusieristä (kolmen omaisuusmassan erottaminen toisistaan). Jos puoliset eivät pääse sopimukseen yhteisen omaisuuden jakamisesta, asia ratkaistaan yksityisoikeudellisessa menettelyssä perhelain 34–39 ja 43–46 §:n nojalla (avioehto – perhelain 40–42 §). Toissijaisesti voidaan soveltaa omistusoikeutta ja muita esineoikeuksia koskevaa lakia (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*), siviilioikeudellisia velvoitteita koskevaa lakia (*Zakon o obveznim*

odnosima), kiinteistörekisterilakia (*Zakon o zemljišnim knjigama*), yhtiölakia (*Zakon o trgovačkim društvima*), täytäntöönpanolakia (*Ovršni zakon*) tai siviiliprosessilakia (*Zakon o parničnom postupku*) (perhelain 38, 45 ja 346 §).

3.3 puolisoiden alaikäisiin lapsiin

Avioerolla on useita huomattavia laillisia vaikutuksia alaikäisiin lapsiin: kumman vanhemman kanssa lapsi asuu avioeron jälkeen, toisen vanhemman henkilökohtaiset suhteet lapseen, lapsen elatusapu ja muut huoltajuusasiat (esim. lapsen edustaminen, oikeudelliset toimet, lapsen omaisuuden hoito ja käyttö sekä lapsen koulutus ja terveys). Puolisot voivat sopia näistä avioeron laillisista vaikutuksista (laatimalla yhteishuoltajuussuunnitelman) ja siten valita riidattoman avioeromenettelyn, joka on yksinkertaisempi ja nopeampi (perhelain 52, 54, 55, 106 ja 453-460 §). Jos puolisot eivät esitä yhteishuoltajuussuunnitelmaa, jossa sovitaan avioeron laillisista vaikutuksista, tuomioistuin päättää näistä asioista avioerokanteella vireille pannussa siviilioikeudellisessa menettelyssä (perhelain 53, 54, 56, 57 ja 413 §). Vanhempien on kuitenkin mahdollista sopia avioeron laillisista vaikutuksista myös menettelyn aikana. Tällöin tuomioistuin tekee päätöksensä vanhempien sopimuksen perusteella, jos se katsoo, että sopimus on lapsen edun mukainen (perhelain 104 §:n 3 momentti yhdessä sen 420 §:n kanssa).

3.4 toisen puolison velvollisuuden maksaa toiselle elatusapua?

Perhelaissa säädetään puolison mahdollisuudesta vaatia elatusapua ennen avioero-oikeudenkäynnin päättymistä. Jos elatusapuvaatimusta ei ole esitetty oikeudenkäynnin aikana, entinen puoliso voi nostaa kanteen elatusavun saamiseksi kuuden kuukauden kuluessa avioliiton lopullisesta purkamisesta, jos elatusavun edellytykset täyttyivät oikeudenkäynnin päättymishetkellä ja jatkuivat keskeytyksettä elatusapuoikeudenkäynnin päättymiseen asti (perhelain 295-301 ja 423-432 §). Elatusavun saamisen edellytyksenä on se, että kantajalla ei ole riittäviä varoja itsensä elättämiseen tai hän ei pysty realisoimaan siihen tarvittavia varoja omaisuudestaan, ei pysty tekemään tai löytämään työtä ja elatusapua maksavalla puolisoilla on riittävät varat ja valmiudet elatusavun maksamiseen (perhelain 295 §). Elatusapu määrätään maksettavaksi määräajaksi. Perhelain 298 §:n mukaan puolison elatus voi jatkua enintään vuoden sen mukaan, miten pitkään avioliitto on kestänyt ja mitkä mahdollisuudet kantajalla on saada lähitulevaisuudessa riittävä toimeentulo muulla tavoin. Perhelaissa säädetään myös elatusavun maksutavoista. Sen 296 §:n mukaan elatusapu on kiinteämääräinen kuukauden alussa suoritettava maksu. Olosuhteista riippuen tuomioistuin voi kuitenkin toisen puolison tai molempien puolisojen pyynnöstä määrätä elatusavun maksettavaksi kertausmääräisenä. Perhelain mukaan puolisot voivat tehdä avioerotilanteen varalle elatusapusopimuksen (302 ja 470-473 §).

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Kroatian perheoikeudessa ei ole asumuseroa vastaavaa käsitettä. Voimassa olevassa lainsäädännössä asumuseroa vastaava käsite on "puolisoiden yhteiselämän päättymisen" (*prestanka bračne zajednice*). Yhteiselämä päättyy, jos puolisot lopettavat kaikki yhteiselämään tavallisesti kuuluvat keskinäiset suhteensa eli eivät enää halua elää puolisoina ja jakaa aviollista yhteiselämää. Yhteiselämän päättymisellä on merkitystä avioliitto-oikeuden kannalta, koska perhelain 51 §:n mukaan yksi avioliiton päättymisen perusteista on se, että yhteiselämän päättymisestä on kulunut vuosi. Yhteiselämän päättymisellä on erityistä merkitystä myös puolisojen omistussuhteita määriteltäessä, koska perhelain 36 §:n mukaan omaisuus, jonka puolisot ovat hankkineet työllään yhteiselämän aikana (vastakohtana avioliiton aikana) tai joka on tulosta tästä omaisuudesta, katsotaan aviovarallisuudeksi.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Kroatian perheoikeudessa ei ole asumuseroa vastaavaa käsitettä. Voimassa olevassa lainsäädännössä asumuseroa vastaava käsite on "puolisoiden yhteiselämän päättymisen" (*prestanka bračne zajednice*). Perhelaissa ei säädetä puolisojen yhteiselämän päättymisen perusteista, koska aviosuhde on oikeusperiaate ja avioliiton perusta. Puolisoiden yhteiselämä päättyy, jos puolisot päättävät kaikki aviolliseen yhteiselämään normaalisti kuuluvat keskinäiset suhteensa eli eivät enää halua elää puolisoina ja jakaa aviollista yhteiselämää (jos he esim. lopettavat kommunikoinnin). Yhteiselämän päättymisen ilmenee yleisimmin käytännössä niin, että toinen puolisoista lähtee yhteisestä kodista ja jättää toisen puolison.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Kroatian perheoikeudessa ei ole asumuseroa vastaavaa käsitettä. Voimassa olevassa lainsäädännössä asumuseroa vastaava käsite on ”puolisoiden yhteiselämän päättyminen” (*prestanka bračne zajednice*). Yhteiselämän päättymisellä on merkitystä avioliitto-oikeuden kannalta, koska perhelain 51 §:n mukaan yksi avioliiton päättymisen perusteista on se, että yhteiselämän päättymisestä on kulunut vuosi. Yhteiselämän päättymisellä on erityistä merkitystä myös puolisoitten omistussuhteita määriteltäessä, koska perhelain 36 §:n mukaan omaisuus, jonka puoliset ovat hankkineet työllään yhteiselämän aikana (vastakohtana avioliiton aikana) tai joka on tulosta tästä omaisuudesta, katsotaan aviovarallisuudeksi. Lainsäädännön lähtökohtana on se, ettei yhteiselämän keston tarvitse olla täsmälleen sama kuin avioliiton keston varsinkaan silloin, kun avioliitto päättyi eroon. Pääsääntöisesti yhteiselämä päättyi ennen kuin avioeromenettely pannaan vireille. Näin ollen avioero-oikeudenkäyntiä voidaan käydä ja yleensä käydäänkin yhteiselämän päättymisen jälkeen (varsinkin, jos menettelyssä on käytetty oikeussuojakeinoja).

7 Mitä lakitermi ”avioliiton mitätöinti” käytännössä tarkoittaa?

Kroatian perheoikeudessa avioliiton mitätöinnistä käytetään pikemminkin ilmaisua *poništaj braka* kuin ilmaisua *poništenje braka*. Avioliiton mitätöinti (*poništaj braka*) on yksi avioliiton päättymisen perusteista (perhelain 47 §) ja yksi kolmesta Kroatian oikeusjärjestelmässä säänneltävästä avioliittoa koskevasta riita-asiasta (perhelain 369 §). Avioliiton mitätöinti on perheoikeudessa säädetty seuraamus silloin, kun avioliitto on solmittu sen pätevyyttä koskevien säännösten vastaisesti (perhelain 25–29 §). Seuraamus määrätään kanteella vireille pannussa siviilioikeudellisessa menettelyssä (perhelain 369 §). Avioliiton mitätöintiä koskevia säännöksiä sovelletaan silloin, kun avioliitto ei ole pätevä (perhelain 29, 49 ja 369–378 §).

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Kroatian perheoikeudessa avioliiton mitätöinnistä käytetään pikemminkin ilmaisua *poništaj braka* kuin ilmaisua *poništenje braka*. Avioliitto on mitätön, jos se on solmittu perhelain 25–28 §:n vastaisesti eli huolimatta olemassa olevista avioliittoesteistä, joita ovat puoliso(ide)n alaikäisyys, arviointikyvyn puuttuminen, oikeustoimikelvottomuus, verisukulaisuus, adoptiosuhde tai aiempi voimassa oleva avioliitto tai vakituinen parisuhde). Tällöin sovelletaan avioliiton mitätöintiä koskevia säännöksiä eli perhelain 29 §:ää.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Kroatian perheoikeudessa avioliiton mitätöinnistä käytetään pikemminkin ilmaisua *poništaj braka* kuin ilmaisua *poništenje braka*. Avioliiton mitätöimisen laillisista vaikutuksista säädetään samaan tapaan kuin avioeron laillisista vaikutuksista (ks. vastaus kysymykseen nro 3).

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Kroatian oikeusjärjestelmässä avioero on oikeudellinen menettely, mahdollisuutta tuomioistuimen ulkopuoliseen avioeromenettelyyn ei ole. Yksi perheoikeuden peruseräkkeistä on kuitenkin se, että perhesuhteista pyritään sopimaan yhteisymmärryksessä. Tämä varsinkin avioeromenettelyssä erityisen tärkeä periaate ohjaa kaikkien ammattiapua perheille antavien tai perhesuhteista päättävien tahojen toimintaa (perhelain 9 §). Siksi perheoikeudessa säädetään kahdentyyppisestä tuomioistuimen ulkopuolisesta menettelystä, joiden tavoitteena on muun muassa avioeroon liittyvistä asioista sopiminen yhteisymmärryksessä: pakollinen neuvonta (perhelain 321–330 §) ja perheasiain sovittelu (331–344 §). Pakollista neuvontaa antaa Kroatian sosiaalityön instituutin aluetoimiston asiantuntijaryhmä. Sen puitteissa perheenjäseniä (esim. puolisoita, jotka aikovat panna vireille avioeromenettelyn ja joilla on yhteinen alaikäinen lapsi) autetaan tekemään yhteisymmärryksessä perhesuhteita koskevia päätöksiä. Erityisenä tavoitteena on turvata perhesuhteet lapsen näkökulmasta muun muassa laatimalla yhteishuoltajuussuunnitelma, joka on avioeron laillisia seurauksia koskeva sopimus. Siihen on kirjattava tarkasti seuraavat tiedot: lapsen asuinpaikan osoite, aika, jonka lapsi viettää kummankin vanhemman kanssa, miten tietoja jaetaan sovittaessa lapseen vaikuttavista päätöksistä, miten tärkeät lasta koskevat tiedot jaetaan, sen vanhemman, jonka luona lapsi ei asu, maksaman elatusavun määrä sekä se, miten kiistanalaiset kysymykset ratkaistaan jatkossa. Yhteisymmärrykseen perustuviin päätöksiin on kirjattava myös lailliset

seuraukset siinä tapauksessa, että sopimukseen ei päästä ja tuomioistuimessa pannaan vireille menettely lapsen henkilökohtaisista oikeuksista päättämiseksi. Perheasiain sovittelu on prosessi, jossa osapuolet yrittävät sopia yhteisymmärryksessä perheriidat yhden tai useamman sovittelijan avulla. Prosessin päätarkoituksena on laatia yhteishuoltajuussuunnitelma ja sopia muista lasta koskevista aineettomista ja aineellisista asioista.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Jos puolisoilla ei ole yhteistä alaikäistä lasta, avioeromenettelyn voi panna vireille joko toisen puolison nostamalla kanteella tai puolisoitten yhteisellä hakemuksella (perhelain 50 §). Kummassakaan tapauksessa ei aloiteta tuomioistuimen ulkopuolista menettelyä (eli pakollista neuvontaa, jossa Kroatian sosiaalityön instituutin aluetoimiston asiantuntijaryhmä auttaa perheenjäseniä sopimaan perhesuhteista yhteisymmärryksessä; perhelain 321 ja 322 §), vaan (siviilioikeudellinen tai hakemukseen perustuva) avioeromenettely käynnistyy tuomioistuimessa välittömästi, mikä on suhteellisen helppoa ja nopeaa. Kaikkea edellä sanottua sovelletaan soveltuvin osin myös avioliiton mitätöintiin, jos puolisoilla ei ole yhteistä alaikäistä lasta.

Jos puolisoilla on yhteinen alaikäinen lapsi, avioeromenettelyn voi panna vireille joko toisen puolison nostamalla kanteella tai puolisoitten yhteisellä hakemuksella (perhelain 50 §). Puolisot ovat kuitenkin ennen avioeromenettelyn vireillepanoa (kanteella tai yhteisellä hakemuksella) velvollisia osallistumaan tuomioistuimen ulkopuoliseen pakolliseen neuvontaan, jos heillä on yhteinen alaikäinen lapsi (perhelain 321 ja 322 §). Neuvonnan tarkoituksena on auttaa heitä sopimaan perhesuhteista yhteisymmärryksessä, ja siitä vastaa asiantuntijaryhmä Kroatian sosiaalityön instituutin siinä aluetoimistossa, jonka toimialueella sijaitsee lapsen vakituinen tai tilapäinen kotiosoite tai sijaisi puolisoitten viimeinen yhteinen vakituinen tai tilapäinen kotiosoite. Menettelyn tarkoituksena on antaa puolisoille ammattiapua muun muassa yhteishuoltajuussuunnitelman laatimiseen eli sopimuksen tekemiseen avioeron laillisista vaikutuksista. Siihen on kirjattava lapsen kotiosoite, aika, jonka lapsi viettää kummankin vanhemman kanssa, miten tärkeistä lasta koskevista asioista sovitaan, miten tärkeät lasta koskevat tiedot jaetaan, sen vanhemman, jonka luona lapsi ei asu, maksaman elatusavun määrä sekä se, miten kiistakysymykset ratkaistaan jatkossa. Puolisot voivat laatia yhteishuoltajuussuunnitelman pakollisen neuvontaprosessin aikana, itsenäisesti tai perheasiain sovittelumenettelyssä (tuomioistuimen ulkopuolinen menettely, jossa osapuolet yrittävät sopia yhteisymmärryksessä perheriidat yhden tai useamman sovittelijan avulla; perhelain 331 §). Yhteishuoltajuussuunnitelman ansiosta puolisot voivat käynnistää yksinkertaisemman ja nopeamman avioeromenettelyn hakemuksella (perhelain 52, 54, 55, 106 ja 453–460 §). Puolisot, joilla on yhteinen alaikäinen lapsi, ovat perhelain 456 §:n nojalla velvollisia liittämään yhdessä jättämäänsä avioerohakemukseen perhelain 324 §:ssä tarkoitetun raportin pakollisesta neuvonnasta sekä perhelain 106 §:ssä tarkoitetun yhteishuoltajuussopimuksen (perhelain 456 §).

Jos puolisot eivät esitä yhteishuoltajuussuunnitelmaa, jossa sovitaan avioeron laillisista vaikutuksista, tuomioistuin päättää näistä asioista avioerokanteella vireille pannussa siviilioikeudellisessa menettelyssä (perhelain 53, 54, 56, 57 ja 413 §). Puolisot, joilla on yhteinen alaikäinen lapsi, ovat velvollisia liittämään avioerokanteeseensa perhelain 324 §:ssä tarkoitetun raportin pakollisesta neuvonnasta.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Kroatiassa oikeusapua ja mahdollisuutta saada vapautus oikeudenkäynti- ja tuomioistuinmaksuista säännellään maksutonta oikeusapua koskevalla lailla (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*, jäljempänä 'oikeusapulaki'; NN nrot 143/2013 ja 98/2019). Henkilöillä voi olla oikeus ensivaiheen oikeusapuun kaikissa oikeudellisissa menettelyissä, myös avioliittoa koskevista riita-asioista ja muissa perheoikeudellisissa menettelyissä, jos he täyttävät avunsaantia koskevat lakisääteiset vaatimukset (oikeusapulain 9–11 §). Henkilöillä voi olla oikeus toisen vaiheen oikeusapuun perheoikeudellisissa menettelyissä ja muissa oikeudellisissa menettelyissä, jos he täyttävät avunsaantia koskevat lakisääteiset vaatimukset (oikeusapulain 12–25 §). Vapautuksesta oikeudenkäyntimaksuista tietyissä menettelyissä, myös perheoikeudellisissa menettelyissä, säädetään oikeusapulain 13 §:n 3 momentissa. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä säännöksiin, jotka koskevat

1. toisen vaiheen oikeusavun antamista määrittelemättä henkilön taloudellista tilannetta (oikeusapulain 15 §),
2. toisen vaiheen oikeusavun anomista (oikeusapulain 16–18 §),
3. toisen vaiheen oikeusavun soveltamisalaa (oikeusapulain 19 §) ja

4. menettelykysymyksiä ja muita maksuttoman oikeusavun myöntämisen kannalta olennaisia kysymyksiä (oikeusapulain 20–25 §).

Samoin on kiinnitettävä huomiota tuomioistuinmaksuja koskevan lain (*Zakon o sudskim pristojbama*; NN nrot 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15 118/18 ja 51/23) 10 ja 11 §:ään koskien osapuolia, jotka ovat aina vapautettuja tuomioistuinmaksuista.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioeroa tai avioliiton mitätöintiä koskevaan päätökseen voi hakea muutosta. Kummallakin osapuolella on siihen oikeus. Perhelaissa ei nimenomaisesti säädetä muutoksenhausta avioliittoa koskevissa riita-asioissa, mutta sen 346 §:ssä säädetään siviiliprosessilain (NN nrot 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 ja 155/23) säännösten toissijaisesta soveltamisesta.

Siviiliprosessilain 348 §:ssä säädetään muutoksenhausta tuomioon ja 378 §:ssä muutoksenhausta päätökseen. Mitä tulee muutoksenhakuun toisen asteen tuomioistuimen avioliittoasioissa antamiin tuomioihin, perhelain 373 §:n mukaan tuomion uudelleen käsittely ei ole mahdollinen.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Asetuksen (EU) 2019/1111 30 artiklan mukaisesti tällainen päätös tunnustetaan Kroatiassa ilman erillistä menettelyä.

Siviilisäädyn päivittäminen väestörekisteriin sellaisen avioeroa, asumuseroa tai avioliiton mitätöimistä koskevan päätöksen perusteella, joka on annettu toisessa jäsenvaltiossa ja johon ei kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan voida hakea muutosta, ei myöskään edellytä erillistä menettelyä.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Tunnustamista ja tunnustamatta jättämistä koskevat hakemukset (Bryssel II a -asetuksen 21 artiklan 3 kohta) toimitetaan alueellisesti toimivaltaiseen kunnalliseen tuomioistuimeen (*općinski sud*). Tällöin sovelletaan Bryssel II a -asetuksen III luvun 2 jaksossa esitettyä menettelyä.

Oikeussuojakeino on Bryssel II a -asetuksen 33 artiklan mukainen muutoksenhakemus, joka toimitetaan toisen asteen tuomioistuimelle eli maakunnalliselle tuomioistuimelle (*županijski sud*) päätöksen tehneen ensimmäisen asteen tuomioistuimen (eli edellä tarkoitetussa luettelossa mainitun kunnallisen tuomioistuimen) välityksellä.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Jos puoliset ovat valinneet avioeroon sovellettavan lain, sovelletaan jotakin seuraavista laeista: sen maan laki, jossa molempien puolisoitten vakituinen asuinpaikka on sovellettavan lain valintahetkellä; sen maan laki, jossa heidän viimeinen yhteinen vakituinen asuinpaikkansa oli, jos toisen puolison vakituinen asuinpaikka on edelleen kyseisessä maassa; sen maan laki, jonka kansalainen ainakin toinen puolisoista on sovellettavan lain valintahetkellä; Kroatian laki (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*; NN nrot 101/17 ja 67/23) 36 §). Jos puoliset eivät ole valinneet avioeroon sovellettavaa lakia kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 36 §:n mukaisesti, sovelletaan jotakin seuraavista laeista:

1. sen maan laki, jossa molempien puolisoitten vakituinen asuinpaikka on avioeromenettelyä vireille pantaessa,

2. sen maan laki, jossa heidän viimeinen yhteinen vakituinen asuinpaikkansa oli, jos toisen puolison vakituinen asuinpaikka on edelleen kyseisessä maassa,
3. sen maan laki, jonka kansalaisia he ovat avioeromenettelyä vireille pantaessa,
4. Kroatian laki.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

■ Päivitetty viimeksi: 04/12/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.